

1912

butlletí informatiu
octubre 2020

Agrupació Excursionista "Catalunya"

EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA

DIMECKES AL SOL. l'Argentera (foto: Rosa M. Soler)

MONTCORBISON: Cami de la fageda (foto: Rosa M. Soler)

TARDOR

La tercera estació de l'any i potser una de les més boniques, la que ens dóna els colors més suaus i més agradables de gaudir, temps de recórrer boscos, fagedes... Fer passejades per damunt de les fulles encara tendres dels arbres que es despullen per passar l'hivern, fulles que en pocs dies cruixiran sota les nostres petjades trencant el silenci al caminar sense massa rumb, només el que els nostres ulls ens guïïn seguint un caminar perdut sense pressa, sense pensar on i perquè anem.

Venim d'una primavera i un estiu que poc l'hem pogut gaudir, unes estacions que conviden a viure a l'aire lliure i que aquest cop l'hem viscut molt diferent, no per això hem deixat de fer en la mesura del possible trobades i sortides.

Siguem responsables i amb totes les precaucions que tenim al nostre abast, gaudim d'aquesta TARDOR que tot just comença.

Força muntanya i ens retrobarem ben aviat.

Í N D E X

- 3** EDITORIAL: Tardor
- 4** MUNTANYA: Dimecres al Sol. L'Argentera
- 6** MUNTANYA: Montcorbison
- 9** MUNTANYA: Sant Maurici
- 10** MUNTANYA: Serra Cavallera
- 12** MUNTANYA: Vallter-Costabona
- 16** GLACERA: SYMPHONIE d'Autome
- 19** MUNTANYA: Carros de Foc amb nens-7
- 22** MUNTANYA. RECORDANT: Boumort
- 23** EXCURSIONISME, PAÍS I CULTURA:
Llibre Llum i Llibertat

AGENDA D'ACTIVITATS:

- 24** CALENDARI OCTUBRE
RECORDATORI
- 25** MUNTANYA: Roques Encantades
- 26** MUNTANYA: Serra d'Ensija
- 27** CALENDARI FRUP JOVE
- 28** CALENDARI: Senderisme i Semprepodem
- 29** CALENDARI BTT
- 30** AEC: Pagaments; Correus electrònics;
Col·lecció de butlletins

DIMECRES AL SOL

Dimarts, 16 de setembre de 2020

Text i fotos: Anna Tomás i Domènec Palau

L'Argentera (Baix Camp)

8 km, desnivell +250, 3 hores

Comencem la temporada de Dimecres al Sol, i, per acomiadar l'estiu, els nostres companys, Dolors i Joan, ens han preparat una sortida pel Baix Camp. Gaudirem d'un bon dia calorós i assolellat (uns 37°).

Sortim de Barcelona un grup de 8 i a Duesaigües, ens esperen els organitzadors, aquí esmorzem, no és bo començar la sortida en dejú.

Tornem al cotxe i anirem fins a l'Argentera, població situada al peu de la Serra del seu nom "Serra de

l'Argentera" (el seu nom ve d'unes mines de plata explotades ja des de l'època romana), lloc d'inici de la sortida, que és circular. Donarem la volta a les "Carbone-res" i «lo Figuerà» passant per davant del "Cotarro" una magnífica muralla situada al Nord de la nostra excursió

Sortim del poble pel camí de la Xurivia, pista forestal que passa per davant del cementiri i ens enfilem suaument passant per ombres de pins i alzines que ens acompanyaran tot el recorregut, a estones parem a l'ombra d'algun pi per fer un glop d'aigua i observar el paisatge, contemplem el pantà de Riudecanyes i si no fos per la boirina de la xafogor, veuríem a la llunyania el mar i el cap de Salou, segons ens indiquen els nostres guies. Més amunt, en una nova parada, podem veure l'entrada del túnel del tren dit de la Torre, que durant molts anys va ser el túnel més llarg de la península amb més de 4 km. Més endavant en direcció Oest, podem divisar de molt lluny, el Castell d'Escornalbou, restaurat, reconstruït o

imaginativament construït d'estil historicista Modernista, de principis del s. xx.

És hora que el camí comenci a davallar. Hem de tenir cura de no relliscar, aquí la pista està formada per "sauló" i no val a badar, malgrat no poder desviar la mirada de sobre els nostres caps, admirant les for-

macions naturals compostes per una paret d'arenisca vermellosa, esculpida per la pluja i el vent (material que dóna un segell personal a l'arquitectura de les cases del poble construïdes amb aquestes pedres). Ha estat un recorregut suau i distret en una zona que no acostumem a fer excursions.

Retornem al poble pel camí de Porrera, seguint part del GR 7. Una font d'aigua ens fa delit amb la seva frescor, alguns s'hi refresquen i tot. Fem una volta turística pel poble, interessant l'ajuntament de caràcter modernista i algunes cases del nucli antic. El poble és petit com un puny i aviat està vist, ben cuidat i atractiu.

Tornem al poble de Duesaigües.

La retrobada amb els companys de caminades, la xerrameca i un bon dinar ens espera i no serà un virus dolentot qui després d'un grapat de mesos sense veure'ns ens privi dels Dimecres al Sol.

Ja hem fet plans, la propera ha de ser al Castell d'Escornalbou. Ens ha encuriolit.

MONTCORBISON

Val d'Aran

Text i fotos: Rosa Maria Soler

He de confessar que aquest cim potser no m'hagués cridat mai l'atenció, si no hagués llegit "L'itinerari", que surt al Butlletí de setembre (d'en Jordi Pino i la Caterina Rodríguez) i que jo vaig llegir abans, tot preparant el butlletí.

Cim del Montcorbison

En vaig parlar amb l'Enriqueta i ens va semblar una bona proposta per anar-hi, abans del Campament i com que disposàvem de tot un dia per fer-ho sense presses, vam optar per pujar-hi fent una ruta circular, des de la zona d'aparcament d'era Bassa d'Oles, que s'assoleix des del poble de Gausac, per una pista asfaltada.

Des d'allà, vam anar al coll deth Santet, on arriba la pista que ens descriu "L'itinerari", fent un llarg flanqueig per tot el vessant nord del cim.

El camí es molt bonic i passa per boscos i prats, fins a la Pleta deths Anhets, on ens vam refrescar en una providencial

font-abeurador. Després d'una ultima pujada per prats, arribem al punt més alt del flanqueig, on ens sorprèn la vista d'una part del massís de la Maladeta.

Ara el camí va baixant suaument per una preciosa fageda fins a arribar al fons de la Vall de Geles. Hem fet tot el camí pràcticament sense veure ningú (només ens hem creuat amb un parell de ciclistes). En arribar a aquest punt ja veiem més moviment de gent, ja que hi ha una zona amb taules i bancs, on arriba un camí-pista des d'era Bassa d'Oles.

Nosaltres però deixem enrere les taules i parem a fer un mos una mica més amunt, a prop de la cabana de Ge-

La llarga carena fins el cim

les. Des d'aquí comença la pujada al coll deth Santeth. Mirant el mapa ens adonem que, malgrat l'estona que portem circulant, encara tenim tot el desnivell per fer, ja que ens trobem a la mateixa alçada del punt de sortida!! Fins al coll son "només" 350 metres, però ens van fer suar de valent, ja que el pendent és fort i pràcticament no hi ha camí. Algun rastre escadusser (potser de bestiar) i prou.

Quan arribem al coll, veiem uns metres sota nostre, la pista que hi arriba per l'altre vessant i inclús un parell de vehicles.

A partir d'aquí només cal seguir la llarga carena en direcció Nord, fins el Montcorbison. Per la carena trobem una colla (amb guia) que fan la mateixa ruta que nosaltres, però al revés.

El recorregut per la carena és espectacular, amb vistes fantàstiques: Per la dreta tota la Vall d'Aran, amb els seus cims i Viella just als nostres peus i per l'esquerra tot el massís de la Maladeta i zona d'Espingo.

Arribant al Tuc de Letassi, ens sorprendem veure que encara cal fer una bona "sifonada" per assolir el Montcorbisson. Descansem una mica i apali! avall que fa baixada, per tornar a pujar, ara sí per últim cop!

Al cim hi trobem algunes persones, que aviat se'n tornen pel camí directe a Bassa d'Oles, per on baixarem nosaltres.

Aquí toca parada llarga, ganyipada, fotos, etc. Ens ho hem guanyat. A més hem ensopagat un dia magnífic i val la pena aprofitar-ho, tractant-se d'un cim tan panoràmic com és aquest.

Quan ja en tenim prou, tirem avall. El camí baixa dret i sense entretenir-se gens, primer per zones de pedra i herba i més avall ja per bosc. Sort, per que fa una calda que Déu n'hi do.

Des de ben amunt ja es veu a sota l'estany i l'aparcament de Bassa d'Oles, que sembla a tocar... però no s'hi

Arribant al tuc de Letassi

acaba d'arribar mai. És el que sol passar: quan veus l'objectiu, sembla que ja hi ets, però no.

A bans d'arribar al pàrquing, passem per la borda d'era Vila, que ens sorprèn per les seves grans dimensions.

Quan arribem al pàrquing el trobem ple de cotxes, excursionistes, famílies, turistes... el què ens obliga a posar-nos les mascaretes per arribar fins a la font, que està envoltada de gent.

Després de beure i refrescar-nos, volíem posar els peus en remull a l'estany, però en vista del panorama, ho deixem córrer. Sort que estem a l'aire lliure, perquè aquí allò de les distàncies de

seguretat es feia molt difícil de complir.

La ruta ha resultat una mica més dura del que preveiem, però després d'un bon dinar a la furgoneta, i ja més descansades, estem contentes d'haver començat les vacances amb una excursió tan bonica i variada.

Idemà cap el Campament de l'Agrup, que ja hem fet un bon entrenament!!

Itinari: Bassa d'Oles - Cabana dera Pleta deths Anhets - Arroca de Sacosta - Àrea recreativa Mair de Diu des Nheus - Cabana de Geles - Eth Santet - Tuc de Letassi - Montcorbison - Borda dera Vila - Bassa d'Oles.

Desnivell aproximat: 650 m.

Vall de Geles (foto: Rosa M. Soler)

SANT MAURICI

Campament Vall de Cardós

Per: Francina Torrent

Una activitat més, entre les moltes, que vam fer durant els dies del campament de l'Agrup a la Vall de Cardós.

Els Encantats i sant Maurici

El dimecres, 26 d'agost, fem una escapada al llac de sant Maurici per contemplar els Encantats. El dia es lleva amb un bon sol i sortim d'horeta un cop esmorzats, a les 9 h hem de ser a Espot per agafar el taxi, un jeep que en Josep ja té encarregat des de fa un parell de dies, que ens deixarà prop del començament del recorregut que farem.

Fa un dia esplèndid, el llac brilla com si fos de plata i Els Encantats impertorbables i grandiosos ens miren desafiant la nostra petitesa i valentia.

Comencem a caminar però en Josep Caviat ens deixa, el camí està perfec-

tament marcat, puja i baixa sense gaires desnivells i anem reposant i contemplant el paisatge sempre que el cor ens ho demana. La vegetació és ufana com mai, potser ho veiem amb uns altres ulls, segurament els de la il·lusió que sentim al ser conscients que estem trepitjant Pirineu i que teníem moltes ganes de veure les muntanyes estimades.

Arribem al peu de la Cascada de Ratera, ens quedem una bona estona contemplant el doll d'aigua que baixa, fem fotos i com que no hi ha molta gent ho aprofitem per gaudir-ne més. Els companys que van amb nosaltres ja en tenen prou de caminar, jo continuo pujant fins dalt, on comença la cascada, allí només hi trobo una parella, que, quan arribo jo, ja decideixen baixar.

Faig tot el camí de tornada solitària, fagrint a la natura la seva generositat, i aprofito aquest escrit per donar gràcies a la organització del campament, per les atencions que han tingut amb els més vells de la colla, gràcies, moltes gràcies a tots, ha estat una joia compartir aquests dies amb vosaltres. Ho tornarem a repetir si les forces ens acompanyen.

SERRA CAVALLERA

PUIG PLA DE LES PASTERES

Text: Pep Molinos. Fotos dels diversos participants

19 de setembre de 2020

Seguim adequant les excursions a la problemàtica de la covid-19, o sigui que hem d'anar amb cotxes particulars. Podem fer un itinerari circular, o bé un de lineal deixant cotxes a cada costat.

Així ho fem: deixem un vehicle a Ogassa i tota la resta ens desplaçem a Camprodon.

Ermита romànica de st. Martí Surroca

El dia és plujós, però segons la meteorologia el temps s'arreglarà i canviarà a millor. En sortir de Camprodon la pluja ja és poca cosa, i iniciem la ruta prop de l'aparcament de Mas Ventós, per un corriol emboscats però fressats, que després d'alguna ziga-zaga ja no deixarà la carena de Serra Cavallera. Aquest bosc

ens ofereix una sorpresa, en Jordi Villena ha collit rovellons.

El nostre itinerari segueix la marcada carena que va de llevant a ponent, i que a mida que va guanyant alçada va disminuint la vegetació per donar pas a terreny obert, amb bones vistes al nord, est i sud. A la part alta de la carena les boires van modificant el paisatge per tots costats, amb tendència a grans clarianes. Dalt del

Puig de Pasteres el vent bufa fort i mentre discutim el nom i ubicació del cim, ja que el servei cartogràfic i l'Alpina no es posen d'acord, decidim baixar al coll de Pal per dinar. En el coll, el temps és assolellat i sense vent, i podem treure'ns els paravent i dinar.

Continuem baixant cap el refugi Montserrat, però compte!! Pels prats que envolten el camí, anem trobant diferents florades de cama-secs, i això fa que alentim el ritme i omplim algunes bosses de bolets. Passem a frec de l'ermita romànica de St. Martí Surroca, on fem un descans i aprofitem per a fer les fotos de grup. Seguim

cap Ogassa fent trams de pista i corriols entre boscos fins arribar al petit nucli. Mentre els xòfers retornem a Camprodon a buscar els vehicles, la resta del grup s'entrenen a netejar la collita de bolets.

Finalitzem la jornada fent una cervesa a Sant Joan de les Abadesses (a Ogassa tot tancat!!) repartits entre taules...mantenint les mesures de seguretat.

L'endemà diumenge en Xavier Domènech ja ha penjat al wikiloc tota la informació de la travessa, com en d'altres excursions del Semprepodem.

Ruta circular

VALLTER - COSTABONA (2.465 m)**Vallter****11 i 12 de juny de 2016****Text i fotos: Jordina Argimon**

Fa més de quatre anys, a l'Àgora, una companya proposava una fàcil ruta circular per pujar al cim del Costabona (2.465 m), al Pirineu oriental, a cavall de les comarques del Ripollès i del Vallespir, des de la vora de l'estació d'esquí de Vallter.

Cim del Roca Colom

Es tractava d'un recorregut de disset kilòmetres amb un desnivell de mil cent metres. La faríem en dues etapes, una a la tarda i l'altra l'endemà al matí. Dormiríem al refugi lliure de la FEEC, Per mi, amb poca experiència a la muntanya, em va semblar una bona ocasió per conèixer el Pirineu. Amb el que no comptava era amb la meteorologia variable amb la que ens vam trobar.

En el butlletí del mes següent la Rosa M. Soler en feia un article en el que s'hi esmentava breument la meua inexperiència en aquest tipus de sortides. Aleshores vaig començar a escriure sobre la sortida i fins ara no he donat per acabat aquest article.

**ANGOIXA PER LA
BOIRA AL COSTABONA
(2.465 m)**

El refugi entre la boira

Havia sonat el despertador a les set. Sobre la taula de la cuina, la carmanyola amb els macarrons, el frontal, la gorra i el buf estaven a punt. Ho vaig ficar tot ràpid dins la motxilla. Aquell cap de setmana començava la meva primera ruta circular de muntanya pel Pirineu durant la qual passaria la nit al refugi del Costabona (2.168,2 m) per pujar al cim.

Els meus companys coneixien bé el camí i això em reconfortava. M'havien advertit que el refugi on passàriem la nit tindria ben poc a veure amb el que jo havia estat a Suïssa. I quanta raó tenien!

De Barcelona fins a l'aparcament de Vallter, on vam dinar de carmanyola; en acabat ens vam dirigir en furgoneta a la pista que va de Setcases a Espinavell fins a la Baga del Carboner. Un cop a lloc ens vam carregar les motxilles a l'esquena, després d'assegurar-nos que no ens manqués res que necessitàssim, i vam començar la ruta per un corriol muntanya amunt. Mentre caminàvem, van aparèixer alguns núvols que van augmentar a mesura que passaven les hores. Havíem d'arribar a dalt de la carena, a la collada de la Balmeta on trobaríem el refugi forestal Jaume Farré (1.966,9 m). Ens hi vam aturar a descansar just en el moment en que començaven a caure quatre gotes. De seguida va parar, però de sobte, la boira ho va envoltar tot.

La ruta continuava per prats i senderes de bestiar fins la collada de la Balmeta de Dalt. No hi havia marques ni senyals del camí cap al refugi i la boira feia difícil saber per on calia seguir. Després d'una

Esmorzant dins el refugi

bona estona encara no el vèiem. Amb l'ajut d'un GPS ens vam adonar que ens havíem passat de llarg i vam tornar enrere.

La situació m'angoixava una mica. A més, van començar a explicar experiències similars viscudes amb boira que havien acabat, després de no trobar l'aixopluc buscat, amb un bivac sota el cel ras. Sentir aquestes històries només va fer que augmentés la meva preocupació, malgrat saber que eren muntanyencs amb una gran experiència.

Però per fi el refugi va aparèixer entre la nuvolada, en un espai ocupat amb anterioritat per una antiga mina: una construcció rectangular de pedra amb el sostre inclinat de teules vermelles. Passada la porta, s'obria la sala d'uns vint-i-cinc metres quadrats a tot estirar. A mà dreta, uns matalassos per a divuit persones disposats a tres nivells a manera de lliteres; a l'espai restant, una taula i tamborets metàl·lics. Només un filet de llum es colava per la porta oberta. M'havia d'acostumar a la penombra que envaïa l'interior.

Un jove, amb el seu gos llebrer que es gratava molest per alguna puça, havia ocupat un parell de matalassos de la part de baix. Més tard, hi van arribar una parella de Barcelona i encara després, tres nois més d'Olot que van deixar els seus sacs a les lliteres de dalt. Així, dins aquell espai tant reduït ja érem deu persones i un gos. Vaig pregar perquè no hi arribes

Al matí ha marxat la boira

ningú més! Quan em volia moure havia de demanar permís a la resta que estaven en el refugi per que em deixessin passar. Això m'incomodava moltíssim.

Era massa aviat per sopar i poca cosa es podia fer. M'havia apuntat a l'excursió per fer la primera ruta circular pel Pirineu dormint en un refugi. M'havien dit que seria molt fàcil. No havia previst que no em podria moure dins del refugi. Sentia la humitat i el fred que s'hi respirava a dins. Se'm ficaven als ossos i era difícil lliurar-me'n. A tot això s'hi afegia la fredor del tamboret metàl·lic. Tots comentaven aquestes molèsties mentre s'anaven posant més roba al damunt. Però jo només volia sortir d'allí, anar-me'n ben lluny. M'hi ofegava, no ho podia resistir.

De tant en tant, quan m'atrevia a molestar tothom per demanar pas, sortia a fora a prendre l'aire i amb l'esperança que la boira hagués escampat. Però hi feia molt fred i tot estava mullat. A més, tampoc

podia allunyar-me gaire perquè de ben segur m'hagués perdut. Aquells núvols que m'impedien veure el paisatge i qualsevol camí eren per tot. Jo només feia que mirar en totes direccions buscant una mica de llum entre l'espessa boira.

No entenc com els meus companys no van sortir fora en tota la tarda i podien mantenir una conversa força animada amb la resta d'ocupants. Compartien la passió per la muntanya i passaven l'estona explicant les vivències que havien tingut en altres llocs on havien estat. No paraven de xerrar i de riure. Quan coincidien amb els llocs coneguts, una alegria i satisfacció els envaïa a tots. Jo no hi podia participar. A penes sabia de què parlaven ni coneixia els llocs on havien estat.

Per fi vam sopar i a les deu ens vam ficar al sac amb l'esperança que l'endemà es veiés el sol i fes millor dia. Sorprenentment em vaig adormir molt aviat i no vaig passar gens de fred.

Ens vam llevar a les sis. Alguns companys del refugi ja havien marxat. Estava una mica núvol però la boira havia lliscat cap a les valls. En aquell moment vaig pensar que sí que havia valgut la pena anar fins al refugi. L'angoixa de la tarda anterior es va esvaïr i la sensació de llibertat veient el paisatge des de tant amunt va ser brutal. Per mi tot era completament nou i mai havia gaudit d'unes vistes tan impressionants.

Vam esmorzar i tot seguit vam sortir en direcció a Coll de Pal (2.318 m) per pujar al Costabona. El temps era molt variable, tan aviat sortia el sol com apareixien uns núvols negres que feien témer tempesta. Aquesta incertesa ens va obligar a anar a pas lleuger fins aconseguir coronar el cim. Des del vèrtex vam contemplar el paisatge i vam fer fotografies. Espectacular! Aviat l'aire fred ens va empènyer a baixar ràpid i anar cap el Roca Colom (2.506,4 m) però ens vam adonar que tornaven a venir núvols i boira i vam decidir canviar la ruta que teníem prevista: en comptes d'anar per la carena, seguiríem el camí ben marcat del vessant francès fins a la Portella de Morens (2.381,2 m). Ens vam aturar diverses vegades aprofitant quan s'obrien petites clarianes entre els núvols i en algun moment vam poder veure algun isard així com algunes clapes de neu.

Un cop a la Portella de Morens, i després d'un descans aprofitant el solet, vam baixar pel camí senyalat que ens va dur amb fort pendent fins a Vallter, des d'on vàrem seguir en cotxe per anar a recollir la furgoneta al punt d'inici de l'excursió.

Després de dinar a Setcases, i mentre tornàvem a Barcelona, mirava per la finestra per veure les muntanyes i fixar en la memòria el cim del Costabona. Enrere deixava el petit refugi fred i humit i la boira espessa; ja sabia que per sempre en guardaria un record especial.

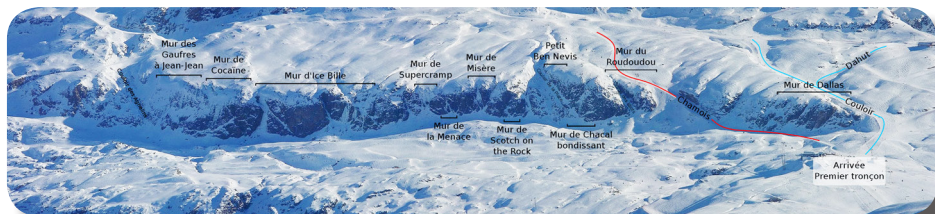
A L'ÈPOCA D'ESTIU I CALOR,
UNA MICA DE GEL ÉS MILLOR...

SYMPHONIE d'AUTOMNE

120 m III 3+, III 4+

Per: Javier Aznar

Al cap de poc d'entrar a l'ECAM, Joan Quintana va proposar fer un curs per Instructors d'Alpinisme en l'especialitat de cascades de gel, al que m'hi vaig apuntar juntament amb un gran grup de coneguts en aquest món, per citar X. Teixidó, X. Metal, Manel de la Matta, Conrad López...

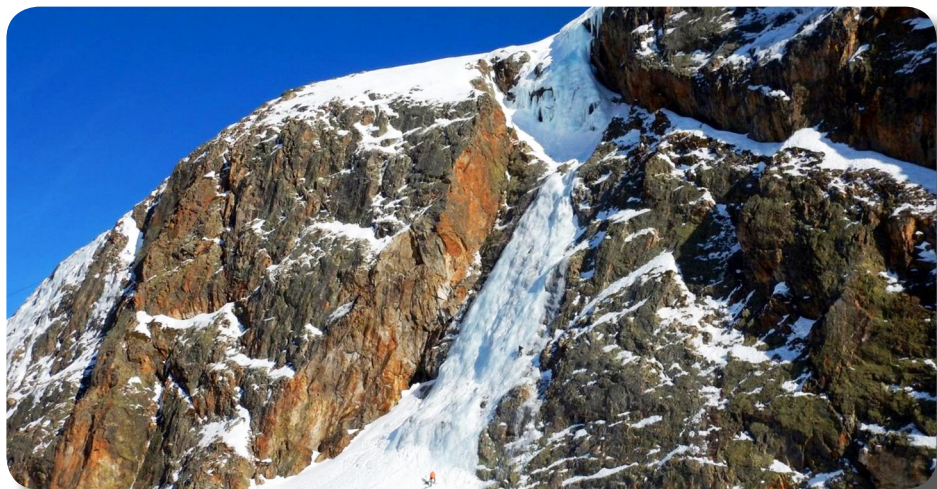
Cascades Alpe d'Huez

L'Stage es va realitzar a La Romanche amb base a La Grave, escalem al Malaval, el Vallon du Diable i a l'Alpe d'Huez, en aquesta última vam escalar Ice Bill i la gran clàssica del lloc Symphonie d'Automne.

Normalment les condicions a Alpe d'Huez (1.860 m) solen ser bones, la Falaise du lac Besson que és on estan situades les cascades està situada a 2.100 m, això si l'orientació és Sud, és a dir que escalfem amb sol. La nota negativa, és que es troba en plena estació d'esquí amb els inconvenients de públic, remuntadors, logística d'allotjament, etc.

Ruta de viatge: El més còmode i ràpid és sens dubte l'autopista, BCN, Jonquera, Montpeller, Valence, Grenoble, Vizzille, Le Bourg d'Oisans, a partir d'aquí personalment prefereixo la Gîte d'etape de la Greu Le Rocher (28 km), o l'Emparis en Misoan, tant l'una com l'altra estan fora de la concentració massiva d'esquiadors.

Època ideal: gener i febrer acostumen a ser les que presenten millors condicions, ja que algun desembre ens pot sorprendre,;visitar el web www.ice-fall.com, per consultar condicions, i consultes a la guia de F.Damilano i G. Perroux, Cascades de Glace - Oisans aux six vallées.

Aproximació i ressenya de la via:

Des Bourg d'Oisans, sense cap dubte seguim els indicadors a l'estació d'esquí d'Alpe d'Huez, de seguida començarem una forta pujada de les famoses 21 corbes, el Tour de France sens dubte ha aportat una gran fama a la zona, cada corba està numerada amb un gran cartell, el desnivell a cada corba aproximadament cada 600 m és considerable són 1000 m de desnivell en 13 km. I una mitjana de 8,2%.

Arribats a l'Aparcament, aconsello arribar abans de les 8,30 h agafarem el telecabina fins al "Premier Tronçon" només pagarem el viatge d'anada i tornada, res de forfet, un cop arribats a la cota 2.100m baixem i tenim a la nostra esquerra la panoràmica de la Falaise du Lac Besson, tota la ruta d'aproximació està abalisada per randonée, moto-ski, més o menys plana, seguirem fins situar-nos al peu de la cascada.

En tres o quatre llargs ziga-zags, ens situarem al començament, i ens podrem equipar sense cap dificultat, com podem veure a la foto de la guia, tenim dues opcions per als primers llargs, si escollim el de la dreta, farem reunió a una zona de terras-

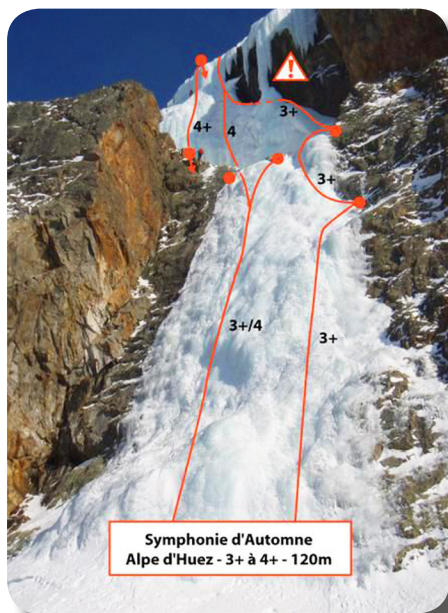

ses inclinades lleugerament molt còmoda i equipada amb parabolts 70 -75 °, 40 a 45 metres.

El 2on llarg sortim amb tendència a l'esquerra i superarem un mur de 80 - 85° serà un curt tram fàcilment protegit amb cargols en un gel excel·lent, un cop superat tornarem a la nostra dreta en direcció a una cova, reunió molt còmoda també equipada, 30 m.

El 3er llarg és en ocasions espectacular i una mica més senzill, depèn de l'any pasarem darrere d'una columna i remuntem a la nostra esquerra una gran rampa al llarg de la roca, 70-75 °, que ens disposarà als camps de neu de la sortida, 40-50 m veurem la reunió en un gran aflorament de roca.

Variants a la via clàssica: Arribats a la gran plataforma de neu i gel a l'altura del 2on llarg podem optar per les columnes i murs de l'esquerra de la sortida clàssica,

és més vertical 85 - 90 °, però de secció curta uns 10 o 15 m, més a l'esquerra les columnes tenen d'altura uns 10 m.

Descens: Es farà en dos ràpels, el primer fins a la gran plataforma, i el següent apurant bé les cordes fins a la base de la cascada.

NOTA INFORMATIVA

En el butlletí del mes de setembre, es va produir un error per la meva part en el lliurament de l'article TRIANGULACIONS A LES REUNIONS (Glacera), ja que l'arxiu lliurat no era el definitiu, sinó que era un treball previ. Al web es troba el correcte. Disculpeu.

CARROS DE FOC AMB NENS

Text i fotos: Família Fernández Nadal

SETÈ DIA, 05/07/2019

Des del Refugi de Josep Maria Blanc a Prat de Pierró
15 km – 1.500 metres de desnivell acumulat

La vall als meus peus

I va arribar l'últim dia. Ens vam despertar aviat amb el soroll de la resta de gent del refugi i com que encara era d'hora per esmorzar vam sortir a fora, on ja hi havia algunes persones preparades per veure la sortida de sol.

El sol surt pel costat de la Pica d'Estats i ens va permetre fer unes fotos ben maques per incloure al nostre àlbum fotogràfic. Poc després d'aquests moments relaxants veient la sortida del sol va arribar l'hora d'esmorzar, i el caos absolut. Ens va tocar el primer torn d'esmorzar, però érem tants que les llargues cues per agafar qualsevol cosa, junt amb el fet d'haver de

seure atapeïts amb la resta de gent, va fer que volguéssis acabar el més aviat possible i marxar tot seguit

Vam tornar a tenir un dia perfecte, sol molt agradable, i vam decidir que aniríem fins el refugi d'Ernest Mallafré pel coll de Monestero, per on fas més desnivell però amb vistes i paisatge més bonic. Com que hi havia previsió de no tenir gens de boira ni tampoc pluja (en tota la carros no vam tenir cap moment de boira) vam agafar direcció cap el coll desfent el camí que havíem fet el dia anterior. Abans de marxar, però, ens vam acomiadar de la resta de coneguts que havíem fet als refu-

gis i que havien anant fent la carros coincidint amb nosaltres, desitjant-los el millor. És una de les coses boniques de la carros de foc: tota la gent que vas coneixent!

Vam començar a desfer camí creuant una presa amb forma d'esglaons, per continuar pujant amb una mica de desnivell. En aquest moment vam començar a seguir unes marques antigues una mica esborrades i ens vam desviar una mica del camí. Ens va tocar pujar per un camí molt recte, havent de grimpar una mica.

Baixant amb compte del coll

De seguida vam arribar al punt per on havíem passat el dia anterior, i on ens havíem remulat els peus, i just a l'encreuament que indica coll de Monestero o coll de Saburó, vam fer una aturada per fer un petit mos i beure una mica d'aigua. Aquí ens va atrapar una parella d'australians d'uns seixanta anys, molt simpàtics, que ens van explicar que venien de visitar Portugal i havien parat a Barcelona abans d'anar a veure

Baixant del coll de Monestero

uns amics que tenien a Dublín. Entremig, com que havien sentit a parlar tant del Parc Nacional d'Aigüestortes, havien vingut per fer una petita volta dormint a JM Blanc i Amitges abans de tornar a Espot. Ja vam veure que fer quilòmetres no era un problema per ells.

La pujada fins a dalt del coll de Monestero és molt senzilla i vam tornar a veure neu a la part de dalt, però ja no vam necessitar trepitjar-la. Aquest és el segon punt més alt de la carros, a dalt del coll es tornen a superar els 2.700 metres d'alçada. La vista novament és espectacular i la baixada cap a l'altre costat força divertida. Es baixa per un camí de terra amb molta inclinació i ple

Ja tenim tots els segells

de pedres, que t'obliga a baixar molt a poc a poc per no fer-les caure i fer mal a algú que estigui pujant o baixant per sota teu. La baixada és lenta (ens va recordar la baixada del Pedraforca), però aquesta part més complicada no és gaire llarga. Quan vam arribar a camí més ferm ens vam aturar per treure totes les pedres i sorra de les botes, abans de continuar baixant en direcció al riu Monestero, que dóna nom a la vall, i que el camí ja va resseguint fins arribar a l'estany de Monestero, que tenia un color turquesa molt maco, amb una aigua ben transparent.

Des d'aquí ja continua el camí, amb alguna passera de fusta per no malmetre el terreny. Vam trobar cavalls, que no havíem vist en tota la carros (a Ventosa i Calvell hi vam veure vaques). Finalment vam arribar al Refugi d'Ernest Mallafré, on ens van posar

l'últim segell, i l'únic repetit, per tancar el cercle de la nostra Carros de Foc.

Tots quatre estàvem molt contents, amb un somriure d'orella a orella, i amb la sensació que encara hauríem continuat més dies caminant per aquests paisatges tan increïbles. La Clara ja ho va dir un dels dies: "tant se val per on caminis, tot és molt bonic".

Vam deixar el refugi després de prendre alguna cosa i vam fer el trosset de pista i passeres de fusta fins arribar a Prat de Pierró, on una setmana abans havíem deixat el cotxe.

Aquest va ser el punt final d'un viatge en família inoblidable, on tots ens ho vam passar molt bé, infinitament millor que el que ens havíem imaginat, i que sempre recordarem.

Estany de Monestero

BOUMORT

Primavera – 71

Per: Jordi Romagosa (soci 1224)

Des de Coll de Nargó, on hem deixat l'Alsina Graells, el taxi ens porta a Port de Boixols. El viatge és bonic i el temps era bo.

Iniciei la caminada i ens endinsem a la muntanya pel Forat de Prats, que és una mena de valleta amb algunes cases de pagès escampades. Ens seguim enfilant fins el Pla de la Llet, seguint una divisòria coberta de bosc esclarissat. El país és molt soliu, no hem trobat "persona nada" en tot el camí.

Passem el Coll de la Creueta trobem una deu amb com, hi bevem i carreguem aigua a les cantimplores. Entrem a terreny nevad, n'hi ha un bon gruix, anem pujant, la neu és bona, ni massa dura ni massa tova, fa de bon caminar-hi.

De sobte sentim un fregadís; tots ens aturem, no veiem res ni ningú. Arribem al Cap de Boumort (2070 m) És un cim ample, el temps clar i assolellat ens permet gaudir d'una magnífica vista.

Baixem, anem a passar pel Prat Montaner on encara seguim trepitjant neu i baixem cap el Barranc d'Inglada pel Clot d'Escales. Els cingles de l'Obaga Gran s'allargassen per aquesta vall i formen una muralla que sembla que pugui ser accessible per algun relleix que la ratlla a mitja alçada.

Arribem a la Borda de la Pastora; està en molt bon estat i ens disposem a habitar-la per una nit. Sopem. L'aire que baixa dels cims és fresc. La borda té bona palla i s'hi dorm la mar de bé.

Al'endemà el barranc que remoreja allà mateix, ens permet fer veure que som nets i polits, tot rentant-nos la cara i... prou, no fos cas que...

Anem baixant fins a Montellà, pugem pel Solà de Montellà fins a la Creu del Castell i accedim a l'altra valleta que ens fa passar per Senyús. Per aquí va ser la meua descoberta d'aquestes muntanyes, amb temps rúfol i plujós, quan cercàvem lloc pel campament de muntanya amb en Llorenç i n'Helena. De Senyús a Cabó, pel corriol ben marcat i que baixa en bones llaçades i de Cabó a Organyà.

En Ribes (una bella descoberta aquest Ehome) ens dona un tomb barrila-turístic pel poble. Després hi fem un bon dinar a un bar de la carretera i cap a casa falta gent!

ASSISTENTS: Montse Raidó, Ribes i fill, Camps i muller, Dolors i jo

LLIBRE LLUM I LLIBERTAT

Per: Roger Sant

Ja és una realitat

Ara farà 1 any es va dur a terme un projecte per reclamar la llibertat del nostre país, el qual consistia en escalar 131 agulles de Montserrat i il·luminar-les tota la nit amb un farell.

L'Agrup, com moltes altres entitats, hi va participar. D'aquest esdeveniment, no només se'n faria ressò a través de les xarxes socials i radio i televisió, sinó que se n'ha editat un llibre i un documental. Aquest llibre i documental no és només una oda pels polítics i gent coneguda acostumada a fer el paper davant de càmeres, sinó que tracta de les vivències i l'experiència dels que hi van participar, de la gent, la que va haver de pujar amb tota la càrrega i passar la nit allà dalt. Com també dels organitzadors i voluntaris que van estar tota la nit pendents que tot anés bé, organitzant-ho tot i els entrebancs que van tenir des dels inicis.

Com que la intenció del documental i el

llibre és que s'expressés la gent, ens van trucar per fer-nos una entrevista per després agafar el que fos més interessant i afegir-ho tant al documental com al llibre. Així que en el llibre, que està a la venda, i que a l'Agrup com a participant, en tenim un exemplar, podreu trobar un parell de fotos i un parell de frases dels que vam anar allà a dalt. I, en primícia, podem avançar que el documental sortirà aquesta tardor i on també hi haurà part de l'entrevista a un dels socis.

No vull fer cap promoció de res, però us puc assegurar que de ben segur s'expliquen històries prou curioses de com cada cordada va viure aquesta experiència.

CALENDARI D'ACTIVITATS OCTUBRE

DATA	SECCIÓ	LLOC O ACTIVITAT	VOCAL
3-4 ds-dg	Muntanya Joves	Tírvia (muntatge cartell cim Fontnegra diumenge 4)	Pep Molinos Amat Botines
6 dm	AEC	Reunió Junta directiva	Junta
11 dg	BTT Grup jove	Ripollès	Amat Botines
La reunió de veterans no es farà aquest mes			
17 ds	Muntanya	Semprepodem: Serra d'Ensija	Jordi Secall
17 al 23	AEC	Viatge a Eivissa	Josep Bou
Per qüestions logístiques aquest mes d'octubre no es durà a terme "Dimecres al sol"			
24 ds	Muntanya	Senderisme: Roques Encantades	Pere Mansilla
Tots els dimecres	AEC	Labors	Núria Gómez i Mari Guillén

Vegeu a continuació informacions més detallades d'algunes de les activitats.

RECORDATORI:

Us recordem la forma de calcular el cost de les sortides amb cotxes particulars:

Cost del viatge:

Km totals a efectuar amb vehicle x 0,15€/km x número de vehicles.

Si el desplaçament comporta despeses d'autopista, se sumaran per obtenir el cost total.

Distribució:

Es dividirà el cost total entre tots els assistents, excepte els propietaris dels vehicles.

Un cop recaptat el cost total, s'entregarà al propietaris dels cotxes, dividit a parts iguals.

EXCURSIÓ CIRCULAR ROQUES ENCANTADES

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies.

Dia: dissabte 24 d'octubre de 2020

Lloc de trobada: 7:30 a l'Agrup. 7:40 Fabra i Puig

Transport: Vehicles particulars.

Inscripcions: Per inscriure's cal notificar-ho preferentment al WhatsApp o telèfon del vocal Pere Mansilla (601 110 287), indicant disponibilitat de vehicle i places.

Preu: Les despeses del desplaçament seran repartides entre tots els assistents, exceptuant els conductors, seguint la proposta de càlcul publicada al butlletí informatiu de setembre de 2020.

Distància: 9 km.

Desnivell: 320 m.

Horari aproximat: 4 h.

Dificultat: Fàcil

Itinerari: Santuari de la Salut, Roques Encantadaes, Coll de Condreu, El Bolet de Troia, Santuari de la salut.

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua, esmorzar i dinar.

Vocal: Pere Mansilla

Normativa: és obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta activitat, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer, o del que li pugui passar. **SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT EL COVID-19**, comprovar la temperatura abans de sortir, portar mascareta en el vehicle i als llocs on no es pugui mantenir la distància de 2 metres, i ser curós en la neteja de mans.

MUNTANYA – SEMPREPODEM EXCURSIÓ CIRCULAR PER LA SERRA D'ENSIJA

Activitat: Excursió de muntanya per a socis i sòcies.

Dia: dissabte 17 d'octubre de 2020

Lloc de trobada: 7:00 a l'Agrup. 7;15 Fabra i Puig

Transport: Vehicles particulars.

Inscripcions: Per inscriure's cal notificar-ho preferentment al WhatsApp Encara Podem, o al vocal Jordi Secall (626 51 66 62), indicant disponibilitat de vehicle i places.

Preu: Les despeses del desplaçament seran repartides entre tots els assistents, exceptuant els conductors, seguint la proposta de càlcul publicada al butlletí informatiu de setembre de 2020.

Distància: 12 km. **Desnivell:** 800 m. **Horari aproximat:** 6 h.

Dificultat: Moderada

Itinerari: Aparcament Font Freda – Torrent de la Serra d'Ensija – Refugi Serra d'Ensija – Cap de la Gallina Pelada – Refugi Serra d'Ensija – Rasos d'Ensija – Creu de Ferro – Pla d'Ensija – Torrent de les Llobateres – Aparcament Font Freda.

Material: Motxilla, barret, roba d'abric protectora del vent i pluja, calçat de muntanya, crema solar, aigua, esmorzar i dinar

Vocal: Jordi Secall

Normativa: és obligat llegir les Normes Generals de les sortides de l'AEC; el fet d'apuntar-se a aquesta activitat, comporta l'acceptació automàtica de les mateixes. Recordem que els inscrits han de tenir el carnet federatiu de la FEEC en vigor, si no, és obligatori contractar una assegurança per a la sortida. Cadascú és responsable de si mateix, del que pugui fer, o del que pugui passar. SÓN D'OBLIGAT COMPLIMENT LES MESURES SANITÀRIES DAVANT EL COVID-19, comprovar la temperatura abans de sortir, portar mascareta en el vehicle i als llocs on no es pugui mantenir la distància de 2 metres, i ser curós en la neteja de mans.

Apunts de l'excursió: Bonic recorregut per la Serra d'Ensija, amb grans vistes de l'Alt Berguedà. Pujarem el seu cim més alt, la Gallina Pelada (un dels 100 cims més significatius de Catalunya de la FEEC), que ens proporciona grans vistes panoràmiques sobre el Pedraforca i la Serra del Cadí al Nord, i els Rasos de Peguera i el Port del Compte cap a Sud. També pujarem la Creu de Ferro, des d'on visualitzarem el vessant Est de la Serra.

CALENDARI GRUP JOVE A.E.C. 2020-21

DATA		VOCALS	ACTIVITATS
Octubre	3-4	Amat	Tírvia (muntatge cartell cim Fontnegra diumenge 4)
Octubre	11	Amat	BTT Ripollès
Novembre	21-22	Amat	Escalada
Novembre	28	Bernat B	BTT Osona
Desembre	19-20	Mar, Anna V	Senderisme
Gener	16-17	Bernat B	Grampons
Febrer	6-7	Pau N, Xavi C	Esquí de muntanya
Març	13-14	Miguel, Bernat B	Calçotada (Ferrata Patacons, Bici, Escalada...)
Maig	22-23	Mar G, Xavi C, Pol B	Barranquisme
Juny	20	Cursa La Ribalera	
Juny	22-23	Cristina, Núria V	Flama del Canigó

*** Els vocals convocaran les reunions prèvies de cada sortida entre una o dues setmanes abans de la realització d'aquesta, via grup de mail (grupjoveaec@googlegroups.com) i via WhatsApp. Les reunions seràn online o presencials, segons la normativa vigent.

SECCIÓ DE MUNTANYA
PROGRAMA PROVISIONAL 2020-2021

SENDERISME

DATA	LLOC
24 d'octubre	Roques Encantades
28 de novembre	Pessebre. Circular a Gallifa
12 de desembre	Castell de la Popa
23 de gener	Santa Bàrbara de Pruneres
27 de febrer	Castell de Gurb
27 de març	Els Emprius
24 d'abril	Rasos de Tubau
22 de maig	Puig de la Clapa
5 de juny	Collsuspina – Roc de Guàrdia
19 de juny	La Ribalera

SEMPREPODEM

DATA	LLOC
17 d'octubre	Serra d'Ensija
21 de novembre	Serra de Curull
28 de novembre	Pessebre. Cingles de Gallifa
19 de desembre	Montroig del Camp
16 de gener	Ripollès – Campdevàrol
17 d'abril	Els Empedrats a Moixeró
15 de maig	Puig Moscó – Puig Sistra
12 de juny	Vallter – Mantet
19 de juny	La Ribalera
17 de juliol	Pics de Coll-Roig

CALENDARI BTT

MES	DATA	LLOC	VOCAL
OCTUBRE	Diumenge 11	Ripollès	Amat
NOVEMBRE	Dissabte 28	Osona	Bernat
FEBRER	Dissabte 27	Moianès	Anna
ABRIL	Dissabte 17 i diumenge 18	Montserrat	Miquel I
JUNY	Dissabte 26 i diumenge 27	VALL FOSCA	Roger

Els vocals enviaran mail 15 dies abans recordant les dates, explicant les característiques de la sortida, horaris i transport.

És important que confirmem l'assistència a la sortida el més aviat possible per tal de poder organitzar la logística.

Qualsevol proposta o modificació ho podem anar comentant.

Telèfons de contacte

Anna: 650 178949

Núria: 627 614885

Ciclistes, reserveu-vos les dates!!

TOT PER L'ESQUÍ

15% descompte SOCIS A.E.C.

ALP SPORTS

TOT PER MUNTANYA

BARCELONA

Av. Gaudi, 36
93 436 46 43

PAGAMENTS CAIXA D'ENGINYERS

AEC: ES72 3025 0017 4114 0003 1058

SII: ES34 3025 0017 4514 0003 1061

MOLT IMPORTANT: Al fer l'ingrés, cal indicar **SEMPRE** nom, cognom i l'activitat o concepte pel qual es fa el pagament •

CORREUS ELECTRÒNICS

aec@aec.cat
agrupactivitats@aec.cat
btt@aec.cat
butlleti@aec.cat

ere@aec.cat
caiac@aec.cat
comunicacio@aec.cat
coordinacio.sij@aec.cat
grupjove@aec.cat

laribalera@aec.cat
seam@aec.cat
secretaria@aec.cat
web@aec.cat

COL·LECCIÓ BUTLLETINS

Un soci ens fa saber que té guardats, ordenats i a punt per relligar, tots els Butlletins de l'AEC entre els anys 2006 i l'actualitat i que està disposat a donar-los, si algú hi està interessat.

Podeu posar-vos en contacte amb en Manel Navarro (619 68 01 04)

ALP SPORTS
BARCELONA

Av. Gaudi, 36
93 436 46 43

TOT PER L'ESQUÍ
15% descompte socis A.E.C.

TOT PER MUNTANYA

CARROS DE FOC. Surt el sol al eastat de la Pica d'Estats (foto: Fernández-Nadal)

Set Juliol 2020. Ruta dels juvenils per la Garrotxa

VAL D'ARAN. Pujant el coll deth Santet (foto: Rosa M. Soler)

HORARI SECRETARIA A.E.C.

De dilluns a divendres de les 18:30 a 21:30 h.

SECCIONS

Secció de Muntanya, Senderisme i curses per muntanya (SM); Secció d'Escalada i Alta Muntanya (SEAM); Secció d'Esquí de Muntanya (SEM); Equip de Recerques Espeleològiques (ERE); Secció d'Esquí (SE); Secció de BTT; Secció Infantil i Juvenil (SIJ); Secció de Caiac; Secció de Cultura (SC); Secció de Turisme Equestre i Escola d'Esports de Muntanya Glacera ●

1912

2013

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona

tel: 933 024 529

e-mail: aec@aec.cat

web: www.aec.cat

YOUTUBE: www.youtube.com/channel/UCCb4ym048bGSVxewPerla3Q

FACEBOOK: www.facebook.com/AgrupAEC

INSTAGRAM: www.instagram.com/agrupacioexctacatalunya

Edita: AEC

President: Pere Mansilla

Amb la col·laboració de:

**Federació d'Entitats
Excursionistes de Catalunya**
Federació Catalana d'Alpinisme i Escalada

Coordinació: Rosa Maria Soler

Correcció lingüística: Jordi Romagosa

Disseny i maquetatge: Xavier Sánchez

Impressió: Empòrium

Dipòsit Legal: B 11805-2015

En aquest butlletí hi col·laboren: Jordi Romagosa, Pere Mansilla, Javier Aznar, família Fernández-Nadal, Rosa M. Soler, Pep Molinos, Ana Tomàs, Domènec Palau, Francina Torrent, Jordina Argimon, Roger Sant, Jordi Secall i SIJ-juvenils ●